

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA Nr. 643
din 23.10.2013

Dosar nr: 1A/2013 conexas cu dos. 73/2013

Petiția nr: 637/04.02.2013 conexas cu petiție nr. 649/04.02.2013

Petenți: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Partida Romilor Pro Europa, Centrul Romilor pentru Intervenție Socială și Studii - Romani Criss

Reclamat: R.B.

Obiect: afirmații discriminatorii la adresa femeilor de etnie romă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1. CNCD

1.2. Partida Romilor Pro Europa

1.3. Centrul Romilor pentru Intervenție Socială și Studii – Romani Criss

I. 2. Denumire și domiciliu reclamați

2.1. R.B

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea vizează afirmațiile reclamatului postate pe pagina personală de facebook prin care se aduce atingere demnității femeilor de etnie romă. “ Am introdus noi apa în țigănie...(apropo, când întrebi pe cineva de acolo unde locuiește, mai nou zice țigănime, zice lângă dedeman...). Ei bine grații mei acolo s-a introdus apa și un strat subțire de pavele (așa de dragul votului), dar este total insuficient! În loc de apă va fi enorm de greu să introducem mentalitatea și educația acolo și mai ales, zic eu, educația sexuală...știu că falșii umaniști mă vor critica aspru, dar susțin în continuare sterilizarea femeii romme, dacă după prima naștere la ancheta socială se dovedește că nu are condiții și nici intenția de a crește primul prunc în condiții cât de cât umane! De ce o mai lăsăm să îl nască și pe al 2-lea și pe al 5-lea...să plătească statul ajutoare sociale și să punem noi zece lacăte pe poartă??? Iubesc omul indiferent de culoarea ,religia, originea..lui, însă ceea ce facem noi acum, adică fam de români care au un copil maxim doi, iar familii de țigani și mă refer aici la țigani cei mai needucați și neintegrați...de la cinci copii în sus... este o

dovadă de inconștiență și iresponsabilitate față de viitorul acestei țări și cred că le asigurăm un viitor foarte “sigur” copiilor noștri, pe când vor fi ei mari, iar ponderea va fi de 5 la 1 ”.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin adresele înregistrate cu nr. 637/04.02.2013 și nr. 684/05.02.2013 părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Colegiu, la data de 11.02.2013. La termen s-a prezentat reclamatul.

3.3. Prin adresa nr. 823/11.02.2013 Centrul Romilor pentru Intervenție Socială și Studii Romani Criss a făcut cerere de intervenție în nume propriu.

3.4. Prin adresa nr.773/11.02.2013 Romani Criss aduce la cunoștința Colegiului director faptul că pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul Alba a fost depusă plângere penală împotriva reclamatului și solicită CNCD declinarea competenței către parchetul mai sus arătat.

3.5. Din acest motiv, Romani Criss invocă excepția de necompetență a CNCD, arătând că faptele reprezintă infracțiune și intră sub incidența legii penale.

IV. Susținerea părților

Susținerea petenților

4.1.1. Pe pagina personală de facebook, reclamatul a postat următorul mesaj : **“Am introdus noi apa în țigănie...(aproso, când întreb pe cineva de acolo unde locuiește, mai nou zice țigătime, zice lângă dedeman...). Ei bine grații mei acolo s-a introdus apa și un strat subțire de pavele (așa de dragul votului), dar este total insuficient! În loc de apă va fi enorm de greu să introducem mentalitatea și educația acolo și mai ales, zic eu, educația sexuală...știu că falșii umaniști mă vor critica aspru, dar susțin în continuare sterilizarea femeii romme, dacă după prima naștere la ancheta socială se dovedește că nu are condiții și nici intenția de a crește primul prunc în condiții cât de cât umane! De ce o mai lăsăm să îl nască și pe al 2-lea și pe al 5-lea...să plătească statul ajutoare sociale și să punem noi zece lacăte pe poartă??? Iubesc omul indiferent de culoarea ,religia, originea..lui, însă ceea ce facem noi acum, adică fam de români care au un copil maxim doi, iar familii de țigani și mă refer aici la țiganii cei mai needucați și neintegrați...de la cinci copii în sus... este o dovadă de inconștiență și iresponsabilitate față de viitorul acestei țări și cred că le asigurăm un viitor foarte “sigur” copiilor noștri, pe când vor fi ei mari, iar ponderea va fi de 5 la 1 . ”**

4.1.2. Astfel, Partida Romilor Pro Europa consideră că s-au încălcat prevederile art. 2 alin 1 și art. 15 din OG nr. 137/2000 republicată.

4.1.3. Romani Criss invocă, în cadrul sedinței de audieri, excepția necompetenței CNCD, motivând că afirmațiile rasiste referitoare la practicile de sterilizare colectivă reprezintă acțiuni ideologice fasciste, naziste. Este o formă de genocid. Asemenea practici formează obiectul acțiunilor penale. Prin urmare, solicită CNCD admiterea excepției, întrucât faptele prezentate cad sub incidența legii penale.

4.1.4. De asemenea, Romani Criss susține că afirmațiile postate public au condus la inițierea și susținerea unei petiții online prin care se solicită sterilizarea femeii romme. Prin urmare, afirmațiile au avut efect în societate.

Sușinerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul opinează că nu a susținut nicio secundă sterilizarea colectivă forțată, ci doar că aceste femei trebuie educate din punct de vedere sexual.

4.2.2. Reclamatul mai susține că a acționat ca voluntar pe drepturile romilor și nu poate fi catalogat ca fiind rasist sau fascist.

4.2.3. De asemenea, reclamatul recunoaște că pe pagina personală de Facebook a urmat o avalanșă de opinii și comentarii.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin hotararea nr. 69/19.02.2013, Colegiul director a admis excepția de necompetență a CNCD, invocată de Romani Criss, iar dosarul a fost transmis pe competență soluționare Parchetului de pe lângă Tribunalul Alba.

Prin adresa nr. 6713/21.10.2013, Parchetul ne aduce la cunoștință că, prin rezoluția din data de 14.10.2013 s-a dispus, în baza art. 10 lit d din Codul de procedură penală (faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii), art. 38 și art 45. coroborat cu art. 42 din același Cod, art. 228 alin. 4 C.pr penală, neînceperea urmăririi penale a numitului R.B. pentru săvârșirea infracțiunilor prev de art. 317 Cod penal și art. 5 OUG 31/2002 precum și disjungerea și declinarea cauzei privind săvârșirea de către AN (autor necunoscut), a infracțiunii prev de art. 5 din OUG nr. 31/2002, în favoarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Alba Iulia.

5.2. Urmare rezoluției Parchetului de pe lângă Tribunalul Alba, Colegiul director repune pe rol soluționarea afirmațiilor ce fac obiectul prezentei spețe, în conformitate cu prevederile art. 2 alin.1 și 15 din OG nr. 137/2000R.

5.3. Raportat la speța în cauză, Colegiul va analiza dacă în fapt îndeplinește condițiile prevăzute la art. 15 din O.G. 137/2000, respectiv:

- **constituie un comportament manifestat în public;**
- **are caracter de propagandă naționalistă;**
- **instigă la ură rasială;**
- **atinge demnitatea unei persoane ori a unui grup de persoane, legat de apartenența etnică.**

Colegiul director va analiza dacă postarea unui mesaj pe o rețea de socializare, în speță pe Facebook, constituie o faptă săvârșită **în public**. În lipsa unor prevederi exprese în O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, respectiv în legislația privind contravențiile, pentru determinarea caracterului public al faptei, vom proceda la utilizarea prevederilor art. 152 din Codul penal al României, care arată că:

"Fapta se consideră săvârșită "în public" atunci când a fost comisă:

- a) într-un loc care prin natura sau destinația lui este totdeauna accesibil publicului, chiar dacă nu este prezentă nicio persoană;
- b) în orice alt loc accesibil publicului, dacă sunt de față două sau mai multe persoane;

- c) în loc neaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută și dacă acest rezultat s-a produs față de două sau mai multe persoane;
- d) într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepția reuniunilor care pot fi considerate că au caracter de familie, datorită naturii relațiilor dintre persoanele participante;
- e) prin orice mijloace cu privire la care făptuitorul și-a dat seama că acest fapt ar putea ajunge la cunoștința publicului.”

5.4. Rețelele de socializare, gen Facebook, constituie o pagină personală susceptibilă de a fi vizualizată de către mai mulți prieteni iar în acest caz informația difuzată capătă un **caracter public**. Facebook nu este un spațiu privat comparabil cu o cutie poștală electronică. Cutia poștală electronică poate fi controlată din punctul de vedere al informației transmise, în schimb Facebook este o rețea socială deschisă, un spațiu de expresie publică și planetară. În cazul Facebook, oricând există o mică parte a conținutului care se face vizibilă pentru public. Astfel, rețeaua de socializare Facebook, nu poate echivala, sub aspectul controlului mesajelor difuzate cu o căsuță poștală electronică. Profilul său personal pe Facebook chiar dacă este accesibil doar prietenilor adică unui grup restrâns de persoane, tot public este, existând oricând posibilitatea ca “un prieten” să transmită/distribuie informații postate de titularul paginii, aspecte pe care reclamatul le cunoștea (vezi Sentința nr. 21 din 17 ian 2013 a C.A. Tg. Mureș).

Prin urmare, postarea de către reclamat a mesajului supus prezentei analize îndeplinește sub mai multe aspecte caracterul unei fapte săvârșite în publice, astfel:

- postarea mesajului a fost realizată pe o rețea de socializare care prin natura sau destinația sa este accesibil publicului;
- postarea textului a fost realizată cu intenția de a transmite un mesaj.
- partea reclamată și-a dat seama că mesajul postat ar putea ajunge la cunoștința publicului, deoarece un titular a unui cont de Facebook nu are controlul integral al mesajelor postate, oricând o altă persoană care are acces la pagina unui titular de cont de Facebook poate să transmită mai departe informațiile accesate, fapt realizat prin 96 de like-uri, peste 30 de comentarii și 2 distribuiri de prieteni ai reclamatului.

Pentru considerentele de mai sus, Colegiul director califică postarea anunțului în cauză ca fiind faptă săvârșită în public.

5.5. În drept, în soluționarea afirmațiilor în cauză apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

- art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;
- art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;
- art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

Prin urmare, Colegiul urmează să analizeze în ce măsură reclamatul a încălcat dreptul la demnitate al minorității rome, în special al femeilor rome din România. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și în consecință se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit

5.6. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim,**
- **să fie necesară într-o societate democratică și să fie proporțională cu scopul urmărit**

Ingerința să fie prevăzută de lege

Prima cerință, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborat cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane, în speță a femeilor de etnie romă din România.

Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) **pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.**

Necesitatea ingerinței

În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere**

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

În scopul de a determina dacă mesajul în cauză constituie un act de instigare la ură, Colegiul va examina: **obiectivul urmărit de reclamat, conținutul declarației, contextul în care a avut loc, conținutul declarației, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației.**

Obiectivul urmărit de reclamat este important : a dorit acesta să disemineze opinii rasiste sau a urmărit să informeze publicul asupra unui subiect de interes public (vezi Jersild v.

Denmark, par. 33)? În acest punct Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a reclamatului, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

Reclamatul, în calitate de președinte al organizației de tineret a PNL Alba, la acel moment, și consilier local a postat pe pagina personală de facebook, următorul mesaj : **“Am introdus noi apa în țigănie...(aproso, când întrebi pe cineva de acolo unde locuiește, mai nou zice țigănie, zice lângă dedeman...). Ei bine gragii mei acolo s-a introdus apa și un strat subțire de pavele (așa de dragul votului), dar este total insuficient! În loc de apă va fi enorm de greu să introducem mentalitatea și educația acolo și mai ales, zic eu, educația sexuală...știi că falșii umaniști mă vor critica aspru, dar susțin în continuare sterilizarea femeii romme, dacă după prima naștere la ancheta socială se dovedește că nu are condiții și nici intenția de a crește primul prunc în condiții cât de cât umane! De ce o mai lăsăm să îl nască și pe al 2-lea și pe al 5-lea...să plătească statul ajutoare sociale și să punem noi zece lacăte pe poartă??? Iubesc omul indiferent de culoarea ,religia, originea..lui, însă ceea ce facem noi acum, adică fam de români care au un copil maxim doi, iar familii de țigani și mă refer aici la țiganii cei mai needucați și neintegrați...de la cinci copii în sus... este o dovadă de inconștientă și iresponsabilitate față de viitorul acestei țări și cred că le asigurăm un viitor foarte “sigur” copiilor noștri, pe când vor fi ei mari, iar ponderea va fi de 5 la 1”.**

5.9. Raportat la aceste afirmații, Colegiul director constată că suntem în prezența unui mesaj rasist, reținându-se că afirmația **“...știi că falșii umaniști mă vor critica aspru, dar susțin în continuare sterilizarea femeii romme”**, instigă la ură rasială și vizează atingerea demnității, respectiv crează o atmosferă de intimidare, ostilă degradantă, ofensatoare îndreptată împotriva femeilor de etnie romă.

Această afirmație prezintă gravitate, întrucât vine în contextul și în completarea acțiunii unei grupări din Timișoara care a postat un anunț pe site-ul www.frontpress.ro, intitulat **“Naționaliștii Autonomi din Timișoara oferă premii ȚIGĂNCILOR care doresc să se STERILIZEZE ”**, prin care oferă oricărei femei rome din zona Banatului suma de 300 de lei dacă va prezenta un act medical doveditor prin care să ateste că s-a supus voluntar unei operații de sterilizare.

Mai mult, această postare a condus la efecte extreme de grave, întrucât urmare acestei postări s-a creat o petiție online prin care tot mai multe persoane susțineau sterilizării femeii rome. Or, într-o națiune democratică nu este permis astfel de acțiuni publice.

Aceste afirmații vin să întărească stereotipurile cu privire la persoanele aparținând etniei rome, fiind de notorietate faptul că percepția majoritarilor, asupra acestei etnii, este de cele mai multe ori negativă. Ori ideea de “sterilizare a femeilor rome”, “trimite” populația majoritară către imaginea femeii rome care face mulți “puradei” . și care nu are posibilitatea de a-i întreține, potrivit afirmației reclamatului *“de o mai lăsăm să îl nască si pe al2 lea și pe al 5-lea...să plătească statul ajutoare sociale și să punem noi 10 lacăte pe poartă?”*.

5.7. Colegiul director reține, din susținerile reclamatului, că a făcut voluntariat pentru comunitatea romă din jud. Alba. Or, acest fapt nu reiese din comportamentul acestuia, comportament manifestat prin declarații care susțin și mențin prejudecățile față de o etnie minoritară.

5.8. Libertatea de exprimare nu este un drept absolut și comportă limitări în situații expres prevăzute de lege. În acest sens, este relevantă practica Curții Drepturilor Omului de la Strasbourg în aplicarea art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită de o manieră convingătoare iar autorității naționale revine atributul evaluării existenței unei „nevoi sociale imperioase”, susceptibile de o anumită marjă de apreciere (Corenliu, Bârsan, Convenția europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol.I, Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801).

Limitările libertății de exprimare izvorăsc din necesitatea de a păstra pacea și de a apăra drepturile morale ale grupurilor care istoric au suferit discriminări. Aceste limitări sunt legitimate de o formă de luptă împotriva oricărei tentative de a restaura o ideologie totalitară și de eforturile pentru eliminarea discriminării rasiale și a negaționismului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a precizat că anumite scrieri putea merge împotriva valorilor fundamentale ale Convenției, astfel cum menționează Preambului acesteia, respectiv pacea și justiția. „Această argumentare este reluată de Curte în cauza Garaudy (Garaudy c. Franța, CEDO 24 martie 2003), considerând că, în speță, cartea litigioasă are un pregnant caracter negaționist și că, prin urmare, nu respectă aceste valori fundamentale”. Judecătorii de la Strasbourg au considerat că reclamantul încearcă să deturneze art. 10 de la vocația sa utilizând dreptul său la libertatea de exprimare în scopuri contrare Convenției, care ar putea contribui la distrugerea drepturilor și libertăților garantate de Convenție iar în acest caz reclamatul nu se poate prevala de dispozițiile art. 10 din Convenție (Jean-François, RENUCII, Tratat de drept european al omului, Ed. Hamangiu, București 2009, pag. 173-174).

Așa cum se arăta mai sus, reclamatul ocupa la acel moment funcția de președinte al Organizației de tineret a PNL Alba și era consilier local, și deși mesajul a fost postat pe pagina personală de Facebook, Colegiul nu poate ignora statutul de om politic și funcția de demnitate publică a acestuia, chiar dacă ulterior și-a prezentat demisia din funcția deținută.

5.9. Astfel, din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, libertatea de exprimare este prețioasă pentru orice persoană dar în mod deosebit **are un caracter indispensabil pentru persoanele alese în funcții de demnitate publică, pentru partidele politice și pentru membrii acestora**, deoarece ei reprezintă pe cei care le dau votul, răspund preocupărilor acestora și le apără interesele (a se vedea Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentată și adnotată, vol. I, pag. 750, pct. 66). Îngerința în limitele libertății de exprimare a unei persoane aflate în funcție de demnitate publică induce responsabilități deosebite.

Libertatea de exprimare este importantă pentru orice individ, în special pentru persoanele aflate în funcții de demnitate publică, oameni politici, persoane care au o poziție importantă într-o societate democratică. Totuși, este esențial pentru aceste persoane ca atunci când se exprimă în public **să evite comentarii care pot răspândi și conduce la creșterea intoleranței** (a se vedea Feret v. Belgium (no. 15615/07), Chamber of Judgment of 16 July 2009 – Curtea Europeană a Drepturilor Omului).

Persoanele care ocupă funcții publice trebuie să manifeste exigență și preocupare față de modul în care prezintă sau exprimă aprecieri, concluzii, manifestări sau afirmații publice, având în vedere principiul nediscriminării.

Astfel, Colegiul recomandă reclamatului să manifeste exigență în raport cu modul în care se exercită dreptul la libertatea de exprimare din prisma reputației sau a drepturilor altora, pentru a asigura respectarea demnității personale și a principiului nediscriminării, garantate în România prin Constituție și O.G. nr. 137/2000

Prin urmare, Colegiul director constată că în speță nu se poate admite invocarea libertății de exprimare, în sensul în care fapta s-ar încadra în limitele acesteia.

5.10. Măsura constatării și sancționării unui astfel de comportament **este necesară într-o societate democratică** în care demnitatea umană este garantată. Demnitatea umană este un element important în respectul de sine al oricărui cetățean.

Măsura este proporțională cu scopul urmărit, astfel constatarea contravenției și aplicarea unei sancțiuni sunt proporționale cu necesitatea protecției demnității umane a femeilor de etnie romă din România.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 6 voturi pentru și 1 vot împotriva** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor art. 2 alin.1 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Sancționarea reclamatului cu amendă contravențională în valoare de 8000 lei, potrivit art.2 alin.11 și art. 26 alin.1 din O.G. Nr. 137/2000 coroborat cu art. 8 al.3 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților

VI. Modalitatea de plată a amenzii

6.1.Amenda contravențională se va plăti la Direcția Impozite și Taxe Locale Alba Iulia, conform Ordonanței nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar)

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora – Membru

CAZACU Ioana – Membru

HALLER Istvan – Membru

LAZĂR Maria – Membru

PANFILE Anamaria- Membru

STANCIU Claudia – Membru

Data redactării: 04.11.2013

Motivat în fapt și în drept A.C.F.

A.P.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.